

László Noémi
SZÓJÁTÉK

Korom, karom, karám.
Fa lennék, szállna rám
szalonka, szárcsa, vércse,
azazhog' szárcsa mégse'.

Koron, körön, korán.
Játszhatnék zongorán,
dobolhatnék fazékon,
de nincs dobolhatnékom.

Perem, porom, parám.
Vihar borulna rám,
villám vonulna bennem,
itt sem kellene lennem.

ALAGÚT

Ásít az alagút,
nekifut az út.
Nyikorog az ereszalj,
kuporog a kút.

Fénylik a dombhát,
csillan a víz.
Villan az ostor,
végzi a dolgát.

Gomolyog a felleg,
ballag a nyáj.

Sötét van. Szeretlek.
Muszáj.

ÓRA

Minden hol van?
Szélben, porban.
Jót szólt, szót sem!
Hol volt, hol nem.

Hol vagy, hol jársz?
Mióta kószálsz?
Miféle fényben?
Értem, nem értem.

Mit fél, mit vár,
mutató mit jár?
Mi gurul, széthull,
mi süvít, halkul.

Kár volt. Nem kár.
Ami lesz, nem vár.
Ami van, nincs már.
Ideérsz. Voltál.

HARSONA, BŐGŐ

Vivát! Vivát! Vivát!
Kopasztottunk libát!
Forráztunk vén kakast!
Nohát!

Csodás! Csodás! Csodás!
Gyors garázdálkodás,
a vég előtt vidám
szokás!

Remek! Remek! Remek!
Remegtek az egek,
ittak a drága e
gerek.

